

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 111

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MAY 11TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi širom ame- riških naselbin

Z odliko so izvršili višjo šolo na Calumetu, Michigan, sledeči slovenski študenti: Thomas Mihič, Ema Gašperich, John in Ana Mlinac in Mamie Lenarčič. V St. Stephen, Minnesota, je pred kratkim preminula Mrs. Joseph Jahn, rojena Mina Kozel. Zapušča moža in posinovljenca. Ranjka je bila rojena leta 1865 v Gorjah pri Bledu na Gorenji skem. Pred 49. leti je prišla s svojimi starši Simonom in Nežo Kozel in s tremi brati in sestrami v Minnesoto, kjer si je njen oče postavil dom. Oče ji je umrl pred kakimi 30. leti. Poleg moža zapušča sestro Mrs. Jacob Ru-par v St. Stephen, brata Andreja Kozel v St. Joseph, Johna Kozel v Aurora in več drugih sorodnikov.

Rev. Coughlin je imel do- voljenje od škofa

New York, 10. maja. Rev. Charles Coughlin, župnik cerkve Male Cvetke v Oak Harbor Michigan, katerega radio govori o socialnih in finančnih problemih so vzbudili splošno zanimanje po Ameriki, in ki je bil radi teih govorov potem kritiziran od kardinala O'Donnell, je danes dospel iz Californije sem. Na vprašanje, kaj ima pripomniti na kritiko kardinala O'Donnell, je izjavil, da ni umestno, da on, kot navaden duhoven, kritizira višjega cerkvenega dostojanstvenika, kot ne more navaden vojak kritizirati generala. Povedal pa je, da je dobil za vsak svoj radio govor posebno dovoljenje od svojega škofa v Detroitu, in to mu je zadostovalo. Njegovi radio govori so bili natisnjeni v 600,000 izvodih in zastoj razdeljeni med ljudi.

Aktivni židi

Clevelandski židi so tekom enega tedna nabrali \$50,000 za dobrodelne svrhe. Potrebujemo še nadaljnjih \$50,000. Večinoma prispevajo trgovci. Pri tem nam pride na misel, koliko slovenskega denarja gre v enake trgovine, toda od židovskih dobrodelnih organizacij pa doslej še ni prišel en cent za slovenske sirote. Kam boste nosili denar? Kako težavno je pri nas dobiti par dolarjev za sirote, ko nekateri tako pridno skrbijo, da denar vendar ne ostane v naših, slovenskih rokah!

Rojak umrl

Poroča se nam, da je v Youngstownu umrl rojak John Hudernik, samec. Zapušča dve sestrji, in sicer Mrs. Terezijo Meglič v Struthers, Ohio, in Mrs. Josephine Mežnaršič v Clevelandu, kot tudi več sorodnikov. Ranjki je bil doma iz Stajerske. Priporočamo ga v blag spomin vsem, ki so ga poznali, sorodnikom pa izrekamo iskreno sozlaganje!

Listnica uredništva

Nekdo. Nam je prav žal, ker nismo mogli prebrati vašega pisma. Ako sami ne znate pisati, dajte napisati komu drugemu. Urednik ne more rebusov reševati. — Naročnik. Nakup strelnega orožja je postavno prepovedan, kupite pa lahko sekire, nože, britve in enako kolikor hočete. Kam pa mislite iti, v japonsko-rusko vojno?

Zopet doma

Iz bolnice se je vrnila Ana Pleše, 1447 E. 53rd St. Nahaja se zopet na svojem domu, kjer jo prijatelji lahko obiščejo.

Drugo truplo najdeno v močvirju Pennsylvanije. Ali je Betty Gray?

Erie, Penna., 10. maja. Pymatung močvirje v zapadni Pennsylvaniji, poznano kot "močvirje, kjer dekleta zginjajo," je danes vrglo na površje okostnjak drugega mladega dekleta v kratkem času. To močvirje so že dolgo vrsto let študirali eksperti inženirji. Tisoče ton kamenja, skal in jekla so že vložili preko močvirja, da bi naredili pot, po kateri je mogoče skozi, toda doslej je močvirje polagoma pogoltnilo vse, kar je človeška roka položila tja. Pred enim mesecem je neki študent iskal kače v okolici, pa je pri tem naletel na žensko truplo, ki je imelo prebito lobanjo, prerezan vrat. To je bilo v osrčju močvirja Pymatung. Poleg trupa so dobili tudi konec vrvi. Na lice mesta je tedaj odstopovalo nekaj detektivov iz Clevelanda, ker se je govorilo, da je truplo najdeno ženske od Betty Gray, ki bi morala pričati v Hymie Martin slučaj, ki je bil obsojen v dosmrtno ječo radi umora councilmana Potterja. Vendar se kaj natančnega ni moglo dognati. In ko sta večeraj Wesley Heckler in Norman Espey iz Pittsburgha kampilala v okolici močvirja sta našli truplo na okostnjak, katerega je voda iz močvirja splavila na površje. Policija v Meadville, Pa., je mnenja, da je okostnjak neke Mrs. Elsie Beal, ki je skrivnostno zginila iz svojega doma v decembru, 1928.

Prej zvezni senator, se- daj v boju za sodnika

Clanton, Alabama, 10. maja. Bivši zvezni senator Thomas Heflin, katerega so vrgli iz zveznega senata radi nepravilnosti pri volitvah, je bil kandidat za mirovnega sodnika v tem mestu. Obenem je pa kandidiral tudi sin, ki ima isto ime. Ker je bilo mnogo imen brisanih, nekaj pa vpisanih kot "Junior," se sedaj ne more vedeti, ali je bil oče ali sin izvoljen. Volivni odbor bo moral posredovati.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili: Robert Grantwohl in Mary Zalar, oba iz Bedforda, Thomas Kraich, 401 E. 146th St. in Agnes Slovenec, 14822 Hale Ave., Anton Dugach, 14620 Westropp Ave. in Ana Infalvi, 1199 E. 172nd St., William Potočar, 15624 Calcutta Ave. in Louis Mum, 844 E. 154th St., John Foje, 814 Lakeview Rd., in Josephine Ljubi, 6618 Bliss Ave. Iskrene čestitke vsem novim parom!

Slabo za bolnišnice

Vodstvo Mt. Sinai bolnice se je pritožilo, da bo moralo odpraviti precej postrežbe, kajti vedno več je bolnikov, ki zahtevajo zastoj zdravljenja. Ker pa zdravila niso zastoj, zdravniki tudi ne delajo zastoj, je ljudem nemogoče postreči. Številni zastoj zdravljenih bolnikov se je zvišalo v enem letu za 43 odstotkov.

Afrikanški škofi

Do velikega ropota in vrišča je prišlo na konvenciji afrikanških škofov protestantske sekte, ki zborujejo že en teden v Clevelandu. Z 389 glasovi proti 128 so suspendirali za štiri leta škofa William Vernona iz Arkansasa, ker ni odračunal \$7,500 njemu v varstvo izročeni.

* Trije golf igralci so bili ubiti od strele v Nashville, Tenn.

Organizacijski kandidati so zmagali Zagovorniki prohibicije so poraženi

Država Ohio je volila liberalno pri večerajšnjih volitvah. Kandidati, ki so odločno zastopali proti-prohibicijsko stališče, so bili vsepovsod ne samo izvoljeni, pač pa izvoljeni s tako veliko večino, da ni nobenega dvoma, da je večina prebivalstva države Ohio do grla sita prohibicije. Najbolj se to kaže v dejstvu, da je bil od republikanske stranke nominiran kandidat za gubernatorja David S. Ingalls, odločen nasprotnik prohibicije, dasi je imel proti sebi dva precej močna kandidata, državnega tajnika Brown in bivšega gubernerja Cooper.

Isto se je pokazalo tudi pri nominaciji Gilbert Bettmana za senatorja Zedinjenih držav. Bettman je moker, njegov nasprotnik Taber suh, pa je Bettman zmagal za nominacijo 2:1. Volivna poročila sicer niso še na razpolago, in bo vzelo par dni, da se bo znalo za končne številke, toda kar se tiče gubernerja je gotovo, da bo republikanec Ingalls proti demokratu White, in kar se tiče senatorja, bo republikanec Bettman proti demokratu Bulkley.

Šteje glasov oddanih pri primarnih volitvah je skrajno težavno in počasno. Volivne glasovnice so bile podobne velikim rjuhi, in na glasovnici je bilo stotine imen. Vsaka stranka je imela svoje kandidate, in vse to prešteti, vzame precej časa. Volivni uradniki so delali pozno danes v jutro, ne da bi bili gotovi s štejetjem.

V prvi vrsti nas bo zanimalo kako je šlo štetje za naše kandidate. Imeli smo tri, in sicer Frank J. Lausche za namestnika delegata predsedniške konvencije v 20. okraju, potem William J. Kennick za državnega poslanca in William Boyd (Boich) za isti urad. Končne številke glasov niso še znane, toda ob zaključku lista so bile sledeče: Boyd ima 3,996 glasov, Kennick 2,955. Po številu glasov je William Boyd, naš hrvatski državljan, drugi na listi, kar se tiče štetja dosedaj. Več glasov kot Boyd je dobil češki kandidat Zoul, ki jih ima 4,409, dočim je Boyd drugi z 3,996 glasovi.

Tretji na listi za državnega poslance je McNamee z 3,944 glasovi, četrti je Carney z 3,610 glasovi, peti McCluskey z 3,514 glasovi, šesti Douglas z 3,309 glasovi, sedmi Lawrence z 3,163 glasovi, osmi Pringle 3,155, deveti Curtis 3,088, deseti Mallisky 2,971, enajsti Wm. J. Kennick z 2,955 glasovi. Končno štetje bo vse te številke seveda znatno spremenilo. Osemnajst državnih poslancev je treba izvoliti, in doslej je Boič na drugem mestu, Kennick na enajstem, torej prideteta gotovo oba na glasovnico pri novembarskih volitvah.

Frank J. Lausche je v 135 prečinkih imel 280 dobiti 2,318 glasov za namestnika delegata predsedniške konvencije, dočim je njegov nasprotnik Tim Long, Amerikanec, dobil 1,786 glasov. Za delegata sta izvoljena šerif Sulzmann in kongresman Sweeney. Sulzmann je dobil izmed vseh največ glasov.

Jako značilen je ponoven poraz Petra Witta in njegovih pristašev. Witt in pristaši so kan-

didirali za predsedniške delegate demokratske konvencije, toda so bili vsi skupaj ne samo poraženi, ampak skoro uničeni. Wittov kandidat za predsedniškega delegata Mills, je dobil 917 glasov, njegov nasprotnik Sweeney pa 3,392.

Enako je bilo tudi ko je Wittov pristaš, Richard Mills kandidiral za državnega pravdnika. Dosedaj prešteti glasovi naznanjajo, da je dobil Mills 1410 glasov, demokratski organizacijski kandidat Frank Cullitan pa 3,124.

Jako hud boj pa se je vršil za nominacijo na demokratskem tiketu za okrajnega blagajnika. Organizacija demokratov je postavila kot kandidata William Greenlunda, bivšega podgubernerja. Njemu nasproti je kandidiral demokrat John J. Boyle, ki je bil že enkrat blagajnik. Pred zaključkom lista je imel Greenlund 2,127 glasov, Boyle pa 2,667. Videti je, kot da bi bil Boyle nominiran, dasi končnih številke še ni na razpolago.

Velik prijatelj Slovencev, demokratski kandidat za okrajnega inženirja, McWilliams je z lahkoto zmagal napram svojemu nasprotniku McDermottu. Slednji je dobil 1,656 glasov, McWilliams pa 2,860. Za koronerja ni imel Poljak Cieslak opozicije. Dobil je 3,542 glasov, znamenje, da so Poljaki kot en mož glasovali zanj.

Za izvanrednega kongresmana v državi Ohio je dobil pri republikanih Bender 4,881 glasov, Herbert 4,041, drugi kandidat ne pridejo v poštev. Za okrajne komisarje so dobili med republikanci sledeči kandidati glasove: Ely (župan iz Euclida), 5,005, Harris 4,697, Sneed 3,369. Zanimivo pa je, da je bil poražen Maschketov republikanski kandidat za državnega pravdnika. Neodvisen republikanec Frey je dobil 3,955 glasov, Maschketov kandidat Ryan pa 3,420.

Med vsemi volivnimi rezultati je značilen poraz Petra Witta in njegovih pristašev. Ko je bil Alfred Smith pred štirimi leti poražen za predsednika, je Peter Witt izjavil, da bo dal priložnost državljanom v Clevelandu ponovno voliti za Al Smitha s tem, da se bo on proglasil za kandidata za delegata predsedniške demokratske konvencije. To je Peter Witt tudi naredil, toda je doživel velik poraz. Po-

Naši graduanti

Na East Technical višji šoli v Clevelandu bodo v kratkem graduirali sledeči slovenski fanti in dekleta: Joseph Adamich, Martin Bartel, Charles Bradach, Anthony M. Brajdich, Edward Brezina, Louis A. Cimperman, Joseph A. Crnjak, Stanley A. Erbežnik, Stanislav Grum, Edward Judnič, Thomas J. Katosic, Geo. Lukek, Louis John Novak, Victor John Opaskar, John Petrovič, John J. Polz, Albin Prijatelj, Nick M. Ribich, Rudolph J. Samsa, Angel Sremšek, Ernest Surtz, Frank Turk, Anthony J. Urbančič, Ernest Thomas Vidmar, skupaj 24 naših graduirancev na tej šoli. Vsem skupaj, kot tudi njih staršem, prav iskrene čestitke in mnogo uspeha v življenju.

stava pravi, da se mora kandidat za delegata izjaviti za tega ali onega predsedniškega kandidata. Ker pa Alfred Smith ni dovolil, da bi se njegovo ime rabilo v državi Ohio kot predsedniški kandidat, je Peter Witt deklariral samega sebe za predsedniškega kandidata in je tako prišel na tike. Bil je občutno poražen. Peter Witt je po volitvi izjavil, da je vajen porazov.

Volitve so pokazale, da so volivci večeraj sledili svojim voditeljem. Z eno ali dvema izjemoma, so izvoljeni vsi organizacijski kandidati.

Ako pa je bil kdo poražen pri torkovih volitvah, so bili suhači. Država Ohio je nekaka zibel suhačev že od davnih dni. Država Ohio je sprejela prohibicijo, še predno je bila narejena v Washingtonu. Država Ohio je bila prva, ki je potrdila prohibicijo potem, ko jo je kongres upeljal. Toda večeraj so volivci dobro pokazali, da želijo, da se prohibicija čimprej odpravi. Vsi kandidati, bodisi republikanski ali pa demokratski, ki so napadali prohibicijo, so bili nominirani, dočim so pristaši suhačev propadli vsepovsod z veliko večino.

To tudi pomeni, da bo tako 54 demokratskih kot 54 republikanskih delegatov za predsedniško konvencijo — mokrih, kar bo imelo velik upliv na konvencijo samo. Delegati so obvezani glasovati pri platformi vsake stranke za najmanj za narodno glasovanje za odpravo prohibicije.

Podrobne številke o posameznih kandidatih priobčimo jutri, kajti štetje glasov se bo vršilo danes ves dan, in najbrž niti gotovo ne bo.

Ameriški konzulat bom- bardiran na Japonskem

Washington, 10. maja. Bomba je bila zagnana večeraj v poslopje, kjer se nahajala ameriški konzulat v mestu Nagasaki. Bomba je bila vržena iz nekega avtomobila. Konzul poroča, da nihče ni bil ranjen, in da so nastali ogenj takoj pogasili. Nobenega političnega pomena se ne pripisuje temu dogodku.

Bombe pokajo v Chicagi med gangeži

Chicago, 10. maja. Bomba je bila zagnana v urad, kjer se zbira novice o dirkah in gemblanju. Urad se nahaja v 3. nadstropju Congress Savings & Trust banke. Policija je mnenja, da je med gangeži zbruhnila nova vojna. Ubit ni bil nihče, toda na poslopju je precej škode.

Prohibicija ima zopet tri svoje žrtve

Scranton, Penna., 10. maja. Tu so si trije moški tako želeli zganja, da so navrtali radiator v avtomobilu, v katerem se je nahajal alkohol. Po zavžitju tega alkohola so vsi trije kmalu umrli.

Potni listi

Zvezni senat je te dni sprejel predlog, da se zviša pristojbina za potne liste na \$9.00, in da potni list ne more biti veljaven dalj kot za dve leti.

Židovski rabinec protesti- ra proti organizaciji židovskih volivcev

Cleveland, Ohio. — Pred kratkim se je osnovala v Clevelandu politična liga židovskih volivcev, katere predsednikom je bil izvoljen Harry J. Karr. Ugledni rabinec Brickner je večeraj ostro protestiral proti taki ligi volivcev. "Slovesno protestiram proti taki ligi in proti onim, ki so jo ustanovili," je rekel Brickner. "Vse zglede kot organiziranje židovskih glasov. Nikdar prej še nismo imeli "skupine židovskih glasov" in upam, da je tudi nikdar ne bo treba imeti, ko se bodo morali židje Amerike politično v svojih skupinah boriti za svoje državljanske pravice. Kam pride Amerika, če se združijo katoličani v svojo ligo, židje v svojo, episkopalisti, metodisti, baptisti in drugi zopet v svojo ligo, in vsaka liva bo potem skušala spraviti svoje kandidate na površje. Posledica bo, da se bo vnel pravi verski boj, ko bodo pristaši ene skupine napadali pristaše druge skupine radi vere. Enaka politična skupina nikakor ne more biti uspešna. Židje so razdeljeni politično v razne stranke, kot je vsak povprečen Amerikanec. Jaz protestiram proti taki ligi, ker skuša versko mišljenje vcepiti v politiko. Prizadeval si bom, da bom to politično skupino židov zatrl že v kalu, ker nam sicer zna biti v največjo sramoto."

Pes se prikopal do trupa gospodarja

Ripley, Tennessee, 10. maja. John S. Hendrix je pred dvema tednoma tu umrl. Njegov sose, farmer Smith, je vzel njegovega psa k sebi. Toda pes ni hotel jesti, in pred par dnevi je žival zginila. Danes so ga dobili v grobu, kjer je bil pokopan njegov gospodar. Zvesta žival se je prikopala prav do krste, kjer je poginila.

Zopet prepeljan

Mr. Rudolph Perdan, ki si je nahajal prej v Charity bolnici, nakar so ga v svrhu operacije prepeljali v St. Luke's bolnico, je bil večeraj zopet prepeljan iz St. Luke's bolnice v Lakeside Hospital, Hannah Building, kjer bo operiran. Seveda so vsi obiski zabranjeni. Mr. Perdan se nahaja v zelo opasnem stanju.

Miller na radio

Sinoči je govoril župan Miller na WHK radio postaji in prosil one, ki premorejo kaj, da poiščejo to ali ono delo za brezposelne. "Vsi oni izmed nas," je dejal župan, "ki imajo kak vir stalnih dohodkov, bi morali po bratovski temu ali drugemu brezposelnemu pomagati do malega zaslužka."

Usmiljeni Merrick

Avtomobilist, katerega dobi policist, da je kršil to ali ono postavbo, dobi listek, s katerim mora na glavno policijsko postajo in plačati tam \$2.00 kazni. Novi direktor javne varnosti, Fr. Merrick, je pa rekel, da je \$2.00 preveč. Deloval bo, da se tudi tukaj "zniža," kot so se znižale plače. \$1.00 bo dovolj.

Ropar obstreljen

Policist Langley je nevarno obstrelil nekega mladega roparja, katerega je zalotil v grobarjski trgovini na 2439 Seovill Ave. Štiri kroglice so prevrtale roparjevo truplo. Odpeljali so ga v mestno bolnico, kjer bo najbrž umrl.

Silna nevarnost preti že- dinjenim državam, ako se nadaljuje brezposelnost

Washington, 10. maja. Iz vrst organiziranega delavstva je prišlo danes svarilo, da zna nastati revolta v Zedinjenih državah, ako se zvezna vlada ne loti takojšne rešitve problema nezaposelnosti. Ameriška delavska federacija je danes začela z novim bojem, da dobi brezposelnim delo. Pred senatnim odsekom za manufakture je govoril Edward McGrady v imenu American Federation of Labor. Pred omenjenim odsekom se je vršilo zaslišanje glede predloga senatorja Coganana, da se razdeli med države in mesta svoto \$500,000,000 v pomoč brezposelnim. Pred njim so pa govorili v istem odseku številni zastopniki dobrodelnih družb iz večjih mest, ki so vsi izjavili, da dobrodelne družbe ne morejo več vršiti svojega posla. Medtem je pa gibanje za odpravo brezposelnosti dobilo ugodna tla v senatu, zlasti med demokratičnimi senatorji. Demokratični senatorji bodo v kratkem sklicali poseben shod, na katerem se bodo posvetovali o podpori za brezposelne. McGrady, delavski zastopnik, je govoril se senatorjem sledeče: "Ako se kaj koristnega ne bo v kratkem zgodilo, in se bo dopustilo, da lakota narašča, tedaj se bodo vrata revolucije odprla na široko, in voditelji Amerike naj si to zapomnijo. Vladna administracija bi morala vedeti, da potrebujemo več kot balanciranje proračuna. Stradajoči hočejo ne samo podporo, ampak dela in lastnega zaslužka. Če se na to ne bo oziralo, tedaj nastanejo resne posledice."

Mussolini v Rimu je mo- čno zastražen od fašistov

Rim, 10. maja. Benito Mussolini je dal podvojiti stražo okoli sebe, odkar je slišal, da je bil ustreljen predsednik francoske republike. Ko je večeraj obiskal neko razstavo, je prišel uro prej kot napovedano, in fašisti so z nabasanimi puškami zasedli ves trg pred razstavo. Celo dva ministra, ki sta hotela v poslopje, sta bila ustavljena.

Poziv k seji

Članice dr. Collinwoodske Slovenske št. 22 S.D.Z. se prijazno vabijo, da se udeležijo seje 12. maja, ker prideta dva glavna odbornika, Mr. John Trček in Mr. James Debevec na sejo. Po seji bo tudi zabava.

Zadušnica

Za pokojnim Andy Bates (Bajt) se bo brala sv. maša pri sv. Lovrencu v petek, 13. maja, ob 7. uri zjutraj. Naročena je od sosedov in prijateljev, ki so občnem prečeni, da se iste udeležijo.

Dogovori o stadionu

Pogajanja med županom Millerjem in predsed. Cleveland baseball kluba so skoro gotova. Baseball igre se bodo v bližnji bodočnosti vršile na mestnem stadionu.

Pogreb šilca

Pogreb pokojnega Mathew Šilca, ki je umrl preteklo nedeljo, se vrši v četrtek ob 9:30 zjutraj iz hiše hčere pokojnega na 1174 Addison Rd.

Seja čitalnice

Članstvu čitalnice Slov. Del. Doma se sporoča, da se vrši seja 11. maja v čitalniških prostorih.

* 500 oseb je ubil tajfun ob Indijskem obrežju.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 111, Wed., May 11th, 1932

KAJ JE GOVORIL SWEENEY O HOOVERJU

"Stotisoče družin je že vporabilo svoje življenske prihranke tekom zadnjih par let strašne depresije. Veliko številno zveznih uslužbencev je, ki podpirajo danes še druge poleg svoje družine. Po mojem mišljenju je zločinsko in surov zatekati se k taki ekonomiji, da se znižujejo plače baš po onih, ki bi morali kot prvi dati vzgled drugim.

Mr. McDuffie: "Ali mi govornik dovoli?"

Mr. Sweeney: "Dovolim."

Mr. McDuffie: "Gospod prihaja iz velikega mesta Clevelanda?"

Mr. Sweeney: "Da."

Mr. McDuffie: "Ali je gospodu znano, da je njegovo lastno mesto znižalo plače in znižalo stroške?"

Mr. Sweeney: "Znano mi je. V prvi vrsti je krivo tega dejstvo, ker je obvezna zadolžitev mestne vlade omejena po državni postavi. Poleg tega pa je temu vzrok, ker moramo plačevati ogromne svote za pomoč brezposelnim, kar vse je povzročila znamenita Hooverjeva prosperiteta. In to nikakor ni vzrok, da bi se morale onim, ki sedaj dobivajo še kolikor toliko pošteno plačo, slednja znižati."

Mr. Kvale: "Ai gospod dovoli?"

Mr. Sweeney: "Dovolim."

Mr. Kvale: "Poročilo pravi tudi, da je mesto Minneapolis znižalo plače. Za informacijo te zbornice naj povem, da je župan mesta Minneapolis brzojavil ekonomskemu odseku kongresa, da se v tem času nikakor ne smejo znižati plače zveznih uslužbencev, in da tudi mesto Minneapolis ne bo znižalo uradniških plač."

Mr. Sweeney: "Da, to je mišljenje, ki prevladuje po vsej deželi. Gospod predsednik, imejmo dovolj poguma, da ne gremo in napademo oni razred delavcev, ki si sam pomagati ne more in se ne more braniti pred takimi napadi, kot jih mi nameravamo danes. Oni izmed vas, ki ste glasovali za moratorij Evropi, ki ste glasovali za pomoč bankam, železnicam, zavarovalnim družbam in drugim, boste imeli ogromne sitnosti, da boste razložili svojim volivcem, zakaj ste glasovali za znižanje pač vladnim uslužbencem."

"In vsi oni izmed vas, ki niste hoteli glasovati, da se ublaži sedanji prohibicijska postava, da se dovoli vino in pivo, in bi vlada dobila stotine milijonov dolarjev v davkih vsako leto, boste pač s skrajno težavo morali razlagati, zakaj so se zveznim delavcem znižale njih plače."

Vlada bi morala določiti in ohraniti standard življenskih plač za narodne uslužbence. Če se to zgodi, tedaj je lahko mogoče, da bodo industrije prej oživele do standarda, katerega je pokazala država za vzgled. Ako pa vlada, ako kongres tega ne naredi in voli za znižanje plač zveznim uslužbencem, tedaj bodo to industrije posnemale še v večji meri, tako da bo mizerija pri ameriškem narodu popolna.

Naj še rečem svojim demokratskim kolegom v tej zbornici, da ni potreba za vas, da prevzamete na svoja ramena bremen izravnania narodnega proračuna. Deficit, ki se nahaja v zvezni blaginji, nikakor niso povzročili demokratski kongresmani, ker niso odločevali pri vladi. Ta deficit je posledica slabe uprave, nezmožne vlade, in skrajno potratnega vladnega življenja od strani republikanske stranke, ki načeljuje vsem aferam našega naroda že zadnjih dvanajst let.

"Predsednik Hoover ves obupan, ko je zgubil kontrolo vodstva, prihaja sedaj pred nas, da udarimo zveste in lojalne zvezne uslužbence s tem, da jim znižamo plače. Ta problem deficita lahko uravnamo na ta način, da dobimo več denarja od onih, ki tudi več imajo, denarja dobimo lahko dovolj od vina in pive, denar dobimo, ako odstranimo nepotrebne odboje, odseke, komisije in urade, ki niso za drugega kot za kradnjo časa in denarja. Ako se pa mora deficit znižati na račun plač uslužbencev vlade, to je najbolj sramotno znamenje ameriškega naroda in vlade, ki namerava ob beraških plačah svojih uslužbencev životartiti naprej."

D O P I S I

Cleveland, O.—Ja, ja, Sokolice ga pa pihnejo! Zadnji ponedeljek, 2. maja, tekoj po končani seji, je bilo nekaj, kar ni vsak dan. Oh, da jih vidite te naše članice! Prišle so oblečene kakor za k maši ali na semenj. In, seveda, tudi ne zastoj, ker zabavale smo se ker prvovrstno, namreč po temle programu: Galonček je bil ovenčan s "špagi", strukeljčki z orehi brez zelja, flancati so se topili, pa ne v vodi, ampak v ustih. Potica — hm — potica pa taka, da jo ni nihče ostalo, še celo zmanjkalo jo je, čeprav je bila eno kladro dolga in eno široka. Mrs. Likar smo vprašale, kako je potica narejena, pa nam je opisalo takole: "Moj Jože je po 'šturu' pognil židana nega papirja in potem ga nana-

him, pa karte so letele po mizah, da bi se bili lahko prišli 'špeglat' vsi marjašarji celega sveta k nam. Mrs. Lausche, naša blaginčarka, je nesla krajcarjev, grošev, zeksarjev, kron, goldinarjev, da ji je ena velika in močna članica morala pomagati. Vse to je bilo v dobrobit društvene blaginje.

G. Likar, slikar, nas je pa naslikal. Pravi, da se nas lahko nagledate v njegovem oknu. Tako se torej reče, da vam je ostalim lahko žal, ker se niste udeležile. Prav vam je, zaspanke! In sklenile smo, da se bo to ponavljalo odslej vsako sejo. Lahko torej še popravite, ampak odprtje ne bo več! Darila so dobile pa druge, jaz nič, sem preslabo igrala. Posebne lepe je podarila naša članica Paulina Stampfel. Srečen bo, kdor zadene kaj takega. Oskrbnik SND naj nam pa oprosti, ker smo mu tako razvlekli po dvorani.

Torej le tako naprej vse tiste, katere ste se udeležile in še ostale, pa magari še kakšna nova, pa bo večkrat lušno, če res v obilnem številu pridemo skupaj. Pričakujemo vas zopet 6. junija pri redni mesečni seji. Za društvo Slovenske Sokolice št. 442 S. N. P. J.:

Iva, članica.

Maple Heights, O.—Prišla je

zopet zelena pomlad. Vsak jo je željno pričakoval, naj si bo star ali mlad, ker v spomladanskem času se vsakomu srce radosti, ko sliši ptičke prepevati in vidi rožice cveteti. Zato se je pa tudi naš direktorij odločil, da priredi v tej spomladanski sezoni vrtno veselico ali piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens. Da

Newburške novice

Frank Sadar, eden naših fantov, se je naveličal biti sam. Z željo je gledati, kje bi si dobil družico za življenje. Nekega dne, tako mi je pravil, je videl Janežičovo Jozefino, in ker se mu je dopadla je rekel: "Hallo, baby." Jozefina je bila huda, ker je mislila, da se Frank samo šaliti hoče in ga tudi poznala ni. Toda Frank je prosil za oproščanje tako iskreno, da se ji je konečno kar dopadel. Srečala sta se tu in srečala sta se tam. Vselej sta se "milo spogledala." No, posledica je bila, da je Frank nekega dne prišel k Janežičevim ter prosil očeta in mater za roko Jozefine. Malo bolj težko je šlo, ker ga še niso poznali. Ko so ga pa spoznali, so mu jo obljubili, in vse zapreke so bile konečno odstranjene, prav kakor v kaki povesti, in Jozefina sta prišla zadnji teden, da sta sklenila trdno vez zakona pred oltarjem in pred pričami. Oče Janežič so pripegljali nevesto v cerkev ter jo pred oltarjem izročili Franku, da bo od sedaj naprej sam njegova.

Frank Janežič, brat neveste, in pa njena sestrična, Ančka Železnikar, sta podpisala to trajno pogodbo. Novemu paru voščimo vse dobro za celo življenje.

Prvo sv. obhajilo za otroke iz šole sv. Lovrenca se bo vršilo 22. maja. Z otroci bodo šli tudi njih stariši. Vsak oče in mati bosta pripeljala svojega otroka pred oltar k Jezusu. Stariši, zlasti v mater, pomagajte vašim otrokom, da se bodo dobro pripravili. Glede obleke, se letos ne more nič naročati. Nekateri bodo imeli belo obleko, ki si jo bodo napravili sami. Drugi si jo bodo izposodili. Kdor pa ne more eno, ne drugo, naj se zgleda pri sestri v drugem razredu, da se bo na kak način preskrbelo za nje. Razume se, da se bomo mogli v tem oziru obratovati le na par prošenj. Otroci iz publik šole bodo šli k prvemu sv. obhajilu pod zvezje, ko se preneha s šolo tako, da jih bo moč dobiti tudi med tednom v cerkev za vaje in nauk.

Krasne šmarnice imamo vsak dan zvečer ob pol 8. Udeležba je dobra in petje lepo; ne samo kor poje, ampak vsa cerkev. V teh

slabih časih polnih skrbi je v veliki tolažbo človeku, ko se vsaj v duhu more malo razvedriti. "Marija pomoč kristjanov, prosí za nas!" to je našega ljudstva glas. John Fabjančič iz Prince Ave. je delil pred kratkim cigare svojim prijateljem. Nak, to ni bilo radi kake službe v Washingtonu, ampak radi John Edward Fabjančič Jr., ki se je vdomačil pri njih. Princ John Edward — hm! to se glasi dobro.

Veliko veselje vlada v hiši Frank Novaka na 80. cesti. Vzrok? Vzrok je mladi princ, Frank Richard Jr. Mr. in Mrs. Louis Godec sta ga spremila v cerkev.

Pri Louis Peskarju gor na Garfield Heights se je zglasila mala Patricia Joan. Vsi jo imajo radi, zlasti pa še grandma in grandpa Peskar. Botra sta bila Joseph in Josephine Perko.

Pa tudi Joseph Jajčinovič pravi, da so nekaj takega malega dobili od nekom in zopet je "fant." Paul Edward so mu dali ime. Vsem atejem in mamicam, ki so sami mladi pari, seveda, čestitamo. Bog daj obilo veselja s tem "folkom."

John Yeltz je dobil žalostno vest iz Pueblo, Colorado, da mu je tam zadnji teden umrl oče, John Jalovec. Pokojni je bil star nekaj čez 60 let in je bival že dolga leta v Ameriki. Naj mu bo lahka ameriška zemlja in sveti mu večna luč. Johnu pa tem potem izražamo svoje sožalje nad izgubo.

Prvi piknik na cerkvenih prostorih bo letos v nedeljo 15. maja. Prireja ga družba Sl. Ner. Dom iz Maple Heights in vabi svoje številne delničarje in prijatelje na veseli kraj v Maple Gardens. Vse bo v najlepšem redu in zabava bo izvrstna. Toraj v nedeljo zajehajte svojega Henrika ali pa kakega pegusa in pridite v Maple Gardens.

Saj pravimo in bomo to trdili tudi za naprej: Daleč bi morali iti predno dobite toliko vrtov, dreves, grmičevja in rož nasajenih, kakor jih je v naši okolici letos. Že zadnjič sem poročal, da zgleda, kot da bo hud boj med nekaterimi tukajšnjimi vrtnarji,

kakor je John Keglovič, Louis Ferfolia, Frank Cvitko in še nekateri drugi. Sedaj se pa kaže, da bo šel za prvenstvo in nagrado v kontest tudi Anton Suhadolnik. Videli sem kako s pomočjo John Škufčeta obziduje svoj vrt in sadi in okupuje in priliva. Kmalu bo imel pol raja tam okoli svoje hiše. Na 82. cesti imajo pa kar neko ligo menda, katere namen je držati vse druge ceste nazaj, kadar se gre za lepoto. Res marljivosti v tem je vse polno in tudi uspehi ne bodo izostali. Ko pa pride poletje in bodo rože in cvetlice v svoji največji krasoti cvetele in krasile vse te prostore, bo marsikdo rekel: "saj bi jaz tudi lahko imel tako lepo okoli hiše, če bi bil spomladis se malo potrudil."

Veliko je zanimanja med mladimi za baseball team. Father Frank se zelo trudi, da bi jih djal v vrste in jim pripravil vse potrebno. Upamo, da bodo mladi ta njegov trud tudi upoštevali, zlasti oni, kateri bodo konečno izbrani za igralce in se bodo vselej in povsod obnašali kot dobri in pošteni mladeniči, da bodo v kredit okolici in njih načelniku Father Franku. "A fine sport is one who will always do his best whether things are run to his liking or not, whether he is losing or winning. Be a sport!"

KOLIKO JE SMRTNIH KAZNI

V Zedinjenih državah usmrte vsake tri dni po enega zločinca, toliko jih namreč pride povprečno na vso deželo.

St. Clair Rifle and Hunting Club

Piše A. G.

Prvega maja smo otvorili letno sezono. Navzoči so bili skoraj vsi člani in večina njih je pripeljala svoje družine seboj; tudi mnogo prijateljev našega kluba nas je posetilo. Upam, da so bili s postrežbo vsi zadovoljni ter se v imenu kluba iskreno zahvaljujem tistim, ki so prišli in onim, katerih ni bilo, kajti v resnici nam je vsega zmanjkalo. Obenem se prijazno priporočam slavnemu občinstvu še za drugič ter zagotavljam, da prihodnjič bo bolj preskrbljeno z vsem. To, kar smo imeli zadnjič, je bil samo nekakšen predpiknik ali glavna skušnja. To je bilo nekaj takega, kot imajo pevski zbori pred nastopom.

Piknik se bo vršil (mogoče jih bo več kot eden), enkrat to poletje, nekeje v Zedinjenih državah. To je vse, kar se sme za enkrat povedati.

Pred streljanjem smo imeli sejo, na kateri smo sprejeli v našo sredo John Mihelicha. To je feist fant in izvrsten mizar. Baje je obljubil, da bo napravil za enega naših muzikantov takšno stolic, ki se ne bo tako lahko prevrnila kot druge. John je tudi pokazal, da ima dobro oko, kajti zbil jih je devet izmed 25, kar je jako lepo za novince. Druga dva "rekruta" sta bila Matija Klemen iz J. N. Rogel. Matic se je jezil, da so puške preveč ravne, Gorjanc ga je pa tolažil, da so letošnji golobi bolj trdi. No, pa se je vseeno postavil naš Matija in upam, da se bo drugič še bolj.

Jankotu se je pa čudno zdelo, ko so mu potisnili puško v roke, pa jo je sprejel tako nežno kot bi prijel kako važno notarsko listino v podpis. Nikar pa ne mislite, da je ravno tako zelo neroden, saj jih je zbil pet izmed 25. To nikakor ni slabo za začetek. Pravijo, da ni naš Janko po streljanju en teden pobiral nobenega inšuranc, ker ga je preveč roka bolela. Se boš že privadil, Janko!

Najbolj ekonomičen se je pokazal Joe Pograjc. Vzel je deset nabojev, češ, da s temi bo dovolj golobov dobil za eno večerjo. Res jih je zadel šest, kar je za enkrat zadostovalo, ker je pečal.

Kot spodaj razvidno nas je vse vrste jagrov: eni dosti go-

Če verjamete al' pa ne.

V soboto popoldne smo se šli na Rožnik farmerje. Ko bi me bile videle naše cenjene čitate-ljice, kako sem bil priden in kako so se mi podale grablje, lopata in motika! Vse je bilo prav kot v starem kraju, samo sence ni bilo, da bi se človek malo oddahnil.

Najel sem tri pomagace, moje fante, ki so rekli, da so pripravljeni delat samo za košto. Menda ja! Obljubil sem jim, če bodo pridno delali, bodo videli prihodnjo zimo sneg. Ker je jako priporočljivo, da se mladina nauči koristnega dela, sem vedno gledal tako, da sem jaz bolj ukazoval in razdeljeval delo. Eden mora itak biti za formana, sem pa jaz to delo prevzel. Njih delo je bilo tudi, da so mi v roke podajali razno orodje, ker se človek v mojih letih in ki ima vrhutega še popolnoma nepotreben frontporč, bolj težko prikloni. Hišna gospodinja Johana nam je obljubila, da nam prinese dobro malico, če bomo pridni.

Polje smo razdelili v dva dela in ko smo s fanti dve uri debatirali, smo soglasno sklenili, da bomo posejali eno polovico s solato, redkvico, korenjem, peso, kolerabo in petršiljem, drugo polovico pa s fižolom, koruzo, re-

lovov razbijemo, drugi jih pa dosti prihranimo, kar je seveda v korist blaginje. Toda tisti, ki so bolj obzirni z golobi, se lahko kosajo, kot smo zadnjič videli, z najboljšim lovcom (pri polni flaši njega). Tako so bili fantje navdušeni, oziroma žejni, da nam je zaloga sladke kapljice v kratkem pošla. Čast in hvala Hooverju in njegovi "Blagi preskušnji," suši ali kako bi že rekli, da ni prav nobenega "trubla" dobiti novo zalogo.

V starem kraju se je zgodilo, da je krčmar izpraznil sod, ne da bi pravočasno opazil in ako je hotel drugega nastaviti, je moral klicati financarja, kar je bilo včasih jako zamudno in ljudje so trpeli žejo, posebno če je bila samo ena gostilna v vasi. V tej kontri pa ni tako. Kdor "ga" ima kakšen sodček v kleti, mu lahko vsak čas in ob vsakem vremenu zabije pipo in . . . vince v majolko kar samo curlja . . .

Druga vaja bo v nedeljo 15. maja, pričetek točno ob dveh popoldne. Takole smo jih pa zbijali 1. maja:

Gorjanc	7
Urancar J.	13
Sietz	14
Novak J.	17
Sašel	14
Hren	17
Papesh	12
Malovašič	20
Peterka	16
Novak A.	18
Dolenc	11
Klemen	13
Penosa V.	14
Penosa L.	7
Pirnat	10
Turšič	16
Podpadec	12
Rogel	5
Glažar	17
Krševan	6
Urancar A.	16
Kmet	5
Mihelich	9
Bučar	16
Ogrin	15
Kaučnik	13
Šinkovec	5
Pograjc	6

VELIKI DAVKI

V nekaterih krajih pride na vsakega državljana po 60 raznih davkov. In da je stvar še hujša, so nekatere teh davkov pobirali za naprej, do leta 1939.

po in paradižniki. Ker nimam brane pri hiši, smo vse lepo poravnali z grabljami, da je bila njiva ravna kot miza v kuhinji. Največ pregrevance nam je delalo to, ker človek ne more od daleč vleči grabelj, da mu ne bi bilo treba hoditi po njivi, da se ne bi poznale stopinje v mehki in rahli zemlji. Mislim sem že, da bi napravili tako, kot so v Ribnici, ko so prešiče podili iz lanu. Balo so se namreč pomandrat lan, pa so štirje nesli enega na tragah, da je prešiče podil. Tako sem mislil napraviti tudi jaz, da bi dva enega nosila na tragah, ta bi pa zemljo lepo ravnal z grabljami, pa bi tako zemlje nič ne pohočil. Toda v Ameriki trage ne poznajo, torej smo morali to misel opustiti.

Delo je šlo hitro izpod rok in sredi popoldneva je bilo polovica polja obdelanega in vse posejano. Vrgli smo se sedaj na drugo polovico polja. Ukazal sem fantom, naj vzamejo mero in vrv, pa naj napravijo male grabenčke, ki morajo biti natančno po šest palcev in eno petinko eden od drugega, kamor bom potem jaz sadil fižol. Kadar fižol požene, mora biti ravno v vrsti, kot so hiše v Trstu, da bo lepše izgledalo.

Ravno tedaj smo pa dobili še enega pomagaca, oziroma pomočnico. Na vrt jo primah na naš bebiček, ki je sedaj stara ravno dve leti in pol in je že sila velika. Na vrt jo primah z lopatico, malimi grabljami in motiko; oblečena je pa bila v plave overalls, torej v popolni paradi za delo na polju. Pride k meni in me naravnost vpraša, kje naj začne z delom, ker jo je mama poslala, da nam mora pomagat. Ker je bila druga polovica njive še neobdelana, sem ji odkazal delo tam, ker človek se takim deklam ne sme zameriti in je najboljše, če se jim ugodi vsaka njih želja in zahteva. Puncice se energično loti dela in koplje, razmetuje in grabi, da je vse v kraj letelo. Pohvalil sem jo, da je pridna, čeprav sem imel zraven precej kisel obraz, ker sem vedel, da bomo morali vse, kar bo ona razkopala, zopet lepo poravnati. Potem se pa zopet vrnem k svojemu delu in s fanti prav pridno merimo grabenčke in popravljamo, če se je kje kaj umirilo, da ni bil graben natančno v "lajnu."

Delali smo tako pridno, da smo popolnoma pozabili na našega deklila. Kar naenkrat eden fantov zakriči: "Hej! Kaj pa delaš tam?" Ozrem se in skoro bi bil padel v ommedlevo, ko vidim našega bebička, kako na vse pretego hiti razkopavat po tisti njivi, kamor smo bili poprejšje vsajali solato. Skočim k nji, primem za njene overalls in jo prestavim z njive na stezo. Ona pa da ne in da tako na splošno glasovanje protipredlog, da hoče nazaj. Jaz pa da ne, ona pa da ja. Nastal je trenotek, kot na društveni seji, kjer ima 50 zborovalcev hkrati besedo. Na vršič prileti od hiše sem njena mama, ki jo je protestni glas njene ljube hčerke priklinal na pozorišče in ki je mislila, da se je njeni miljenki zgodila strašna velika krivica, da jo devamo iz kože ali pa pečemo na žerjavici. Ko pojasnim in dokažem hišni gospodinji, da mi je njen bebiček pokvaril polovico vrta in razkopaval vso zemljo, kjer sem ravnokar vsajal solato in da bo treba sedaj zopet vse nanovo delati in zakaj ne pazi na otroke, da mi dela škodo in da se moti, če misli, da bom jaz sejal, eden mi bo pa za petami stvar razkopaval itd, itd.

Johana pa samo reče: "Uh, kakšen si! Naj ima otrok svoje veselje!"

"Naj ga ima, saj ji ga ne branim, ampak z mojo solato ga že ne bo imela."

Potem smo pa napravili kompromis in je naša brhka dečva se kopala in pred menoj, ne za menoj. Z eno roko sem sadil fižol, z drugo sem pa trdno držal za njene overalls — da ne bo kakšne pomote.

Luković Joža:

Ženitvanjski tolar

Sv. Trije kralji so se razšli, njihove romarske stopinje so se zgubile v bleščečem snegu. Lepe božične skrivnosti so splahnele v mrazu, Jezus je ostal sam in sirotin. Ovčke so se zgubile v mahu.

Pri Tomažu so popivali mladeniči, ki so zamudili krščanski nauk. V krčmi je bilo bolj toplo in prijazno. Zvedo se tudi predpustne novice!

"Tomaž! Pritresi že enkrat merico zelenega. Samo denar bi preštevale ter ga predeval po nogavicah kakor stara skupulja srebrne križavce."

Družba mladeničev se je bučno zakrohotala, nekdo je vstal in pritrjevalno potrepljal govorečega po širokih plečih.

"Imenito si ga ugnal!"

"Zganja!"

"Petkrat zelenega?" je nekdo ukazoval in zamahnil s klubom.

"Kaj se boš venomer vsajal in godljaj, Štefuc," se je končno zganil potrpežljivi krčmar, nagnil trebušasto pletenko ter nalil večje čaše, ki jih je varno postavil pred glasne fante.

"Pijem za svoj denar!" je zakrmokal Krevsov Štefuc, star tepač in izziavač. Poželjivo je hlastnil po kozarcu, nagnil glavo in zadovoljno zaprl oči ter z globokimi požirki srkal žgano pijačo. Dolgo se je oteščeval in mižal. Nato je ustnice razvlekel in postavil prazno čašo na mizo.

"Se enega, Tomaž! Toda zapomni si, da boš natočil pošteno mero, sicer . . ."

Krčmar je poslušno vzel čašo in točil. Tedaj sta vstopila nova gosta, tiha in spodobna. Izbrala sta si prostor v kotu za pogrnjeno mizo in naročila pijačo. Obledela sta bila nekam svatovski, za čemer sta klobuki se je kosatila kita svežega rožmarina.

"Tone ima pa danes varha," se je obgrnil Štefuc ob mlajšega izmed onih dveh in mu nagajivo mežiknil.

Ker se ona dva nista odzvala njegovemu besedičenju, je stisnil čašo in pil ter zlagoma duškal.

"Sta šla malo po soseski?" se je zanimal krčmar za prišleca in hitel naravnjavati prt.

"V Novakijo sva pogledala. Nekoliko je potrebno, predpust je tukaj," je pojasneval starejši mož ter predal dišečo cigaro.

"Aha!" je zazeval radovedni krčmar, kakor da se je spomnil nečesa silno važnega. Ko se je vrnil z vinom in prigrizkom, je pomenljivo pokimal in poizvedoval dalje:

"Se bomo zavrteli, Tone?"

Mladenič je v zadregi prijel prazni kozarec ter ga povrtel v levo in desno. Popravil je klobuk in se skušal izmakniti krčmarjevi radovednosti.

"Predpust se je komaj začel. Sredozimci so hudi možje, vse se bo še lahko razdrlo."

Krčmar se je zadovoljno po-

gladil po rejenem trebuščku, ker je zadel pravo.

"Nič se ne obotavljaj, Tone! Kar brez skrbi bodi, Klančarjeva Micika je prava in konec. Kaj pa hočeš še več? Zastavno in zdravo dekle, ljubezen, tisočaki, povrh pa še božja milost! . . . Stari bo primaknil k doti še nekaj jurjev in podrl tiste hraste v Vihrci. Potem vaju pa vržejo enkrat za trikrat z lece."

"Tako je! Trčimo!" je pritrjeval Tonetov drug Balanč, star ženitvanjski posredovalec, ki je poznal vse križe in težave nerodnih snubačev ter je s svojjo priliznjeno zgovornostjo pregnal marsikatero zadrego. Kozarci so zazvenčali, sreča je začela prekipevati v Tonetovem srcu. Živo se je spomnil Micike.

Vse sanje se bodo končno le uresničile! Koliko pomladanskih večerov je prebil pod njenim oknom. Kos je drobil v dehtečem češmiju svoj enostavni: Kje si pa bil, kje si pa bil . . . Pozna zarja je sramežljivo rdela za barjem, zlato jabolko vrh zvonika se je tajno blestelo, fantje so se klicali za vasovanje. Kolikokrat je pomagal Klančarjevemu pri spravljaju sene. Znašal je kopice, nakladal in tlačil ter potiskal voz, pred katerim so se svetili v junijskem solncu beli voli. Za kopicami pa se je skrivala Micika, kobilice so porredno skakljale med bilkami, kakor bi mu hotele zastaviti pot do nje.

V bukovem gozdu pa se je neprestano oglašala kukavica, kakor bi preštevale srčne utrip-ljaje ljubečih se src. Vsa zemlja je dišala ter od veselja cvrčala in žgoela. Bob je cvetel, med plodnimi žiti se je skrivaj za pridnega kos kruha. Ko so se užgale za barjem večerne zarje, so se v jaških zbudile nočne skrivnosti, cingljalo je, zdaj glasno, zdaj tiho. Zaljubljen glasa se je jokala v hrastovini, rakiške senožeči so bile polne opojne vonjave. Bel oblak se je zgrudil nad Krimom, božja milost je prišla na Klančarjevo zemljo. Kolikokrat je zaukal, ko se je vračal z vasovanja. Vse to bo ostalo nepozabno! Še malo, pa bodo udarili v roke. Enkrat za Miciko, enkrat za ljubezen, enkrat za jurje . . . Srečna pojde-ta o Veliki noči preko rakiških senožeči na prvi obisk k domačim.

Tone se je malce zaslonel, krčmar Tomaž pa si je mencial roke, ker bo enkrat zopet nekaj več iztočil. Balanč je pridno nalival ter hvalil Toneta, Miciko in njen dom.

Krčmar je prisedel nazaj k mladeničem in jim zaupljivo razkril predpustno novost:

"Tone in Micika se bosta."

Fantje so se nagnili preko mize in poslušali krčmarja.

"Na ogledih sta bila! Štefuc! Letos boš pa lahko napravil ime-nitno šrangno."

"Pa za ženitvanjski tolar bo-mo pili. Tone bo moral odriniti

petsto dinarjev," se je nekdo oglašal.

"Torej vzela se bosta. Vi pa glejte . . ." je dopolnil Tomaž svoje sporočilo in vnovič natočil čaše.

Razgredo omizje je zaorilo: "Živijo, Tone!"

"Živijo ženitvanjski tolar!"

"Na zdravje!" so zazvenčale čaše, da je pljusnilo vino po mizi. Krevsov Štefuc je vnovič dvignil čašo, jo počasi nesel k očem, kakor da se hoče prepričati o žlahtnosti kapljice. Odgugal se je proti pogrnjeni mizi, za katero sta sedela svata. Hotel je nekaj povedati in povzdigniti razpoloženje. Toda jezik in nogo so se mu zapletale, težka je izšeljal:

"Tone . . . Tonček moj . . . Pobegniti nam hočeš, golobček? Toda za slovo nam boš podaril ženitvanjski tolar, petsto dinarčkov ne bo preveč."

Štefuc je mlo gledal in krilil z rokami po zraku. Fantje so potihnil in prisluškovali.

Balanč je pocukal zamišljene-ga Toneta in mu pošepetal:

"Za pijačo boš moral dati. Štefuc te ne bo prej izpustil, dokler mu ne obljubiš."

"Pogostil vas bom že, fantje! Saj smo marsikatero skupaj raz-drli, ko smo pasli. Toda fantovščina mora biti lepa in poštena, da ne bo zgledevanja. Denarja vam ne bom dal, moram ga nakloniti revežem, naši cerki in . . ."

Pri poslednji besedi se je Štefuc nerodno okrenil in izbruhnil:

"Ali ga vidiš devičnika! Se že svetohlinsko potvarja in po-božnjasko zavija oči. Za nas seveda nič, farovžu bo pa vse zvalil."

"Štefuc! Nikar me ne grdi," ga je poskušal zavrniti Tone. Njegov tovariš Balanč je v zadregi vstal in hotel Štefuc mirno odpraviti. Toda vinjeni mladenič ga je osorno nahrulil:

"Ti, stara strigalica, boš mene uči! Samo žreš in skubeš svate. Domov se spravi, tukaj bom jaz govoril. Tone nam bo plačal ženitvanjski tolar, da bomo pili ter se veselili."

Jezno je vrgel kozarec na tla, krčmarju so se naježili lasje, fantje so udarili s pestmi po mizi:

"Ženitvanjski tolar je naš!"

"Petsto dinarjev, Tone!"

Hrup je neprestano naraščal, kozarci so grozeče žvenketali. Tone je prebledel, izziivalnost fantov ga je vznemirila. Malec se je zdrnil, ko je začel šlepet črepij razbitega kozarca, ki jih je pobiral krčmar.

"Balanč! Plačajva in pojdi-va. S pijanci ne maram obirati črešenj."

"Počakaj! Pametno bi bilo, da jim kupiš štefan vina, sicer naju ne izpustijo," je svetoval premeteni Balanč, ko je premo-tril zagonetni položaj. Skrivaj je naročil krčmarju in naročil pijačo za fante. Ko se je nena-doma znašel pred temi težki štefan, so za hip umolknil, kakor če prepodiš jato vrabcev sredi prosa, ki se za hip prenehajo kregati, a napravijo nato še hujski krik. Štefuc je ošabno pomajal s štefanom in se udaril na prsa:

"Tone je pa le še možak! To-da po ženitvanjski tolar vseeno pridemo."

"Petsto dinarjev!" so pritrje-vali razposajeni fantje.

Vino je teklo od mize.

Tone in Balanč sta se srečno prerila v pivsko vežo, kjer sta se oddahnila in oblekla.

"Zakaj sva šla ravno v to krčmo, da so me staknili?" je za-skrbelo Toneta, ko sta se spu-stila v strmino.

"Nič hudega ne bo! Štefuc rad z jezikom opleta. Še bli-že ne pridejo," se je oddihoval Ba-lanč in lovil sapo.

(Konec prihodnjic)

* Izdelave cilindrov kot pokrival je v Angliji popolnoma ustavljena.

* Turki so dobili od Rusije po-sojilo v znesku \$8,000,000.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

Prihranil je samo en s kumi-som napolnjen meh, druge pa je napihnil z zrakov in jih skrbno zadržnil. Dva izmed njih je privezal na vsako stran konja, da bi ga država na površju, druga dva pa na podnožek kubitke med sprednjima in zadnjima ko-lesoma, da bi laže plavala nad vodo.

To delo je kmalu izvršil.

"Ali se ne boš bala, Nadja?" je vprašal Mihael Strogov.

"Ne, dragi brat!" je odgovo-рила mladenka.

"In ti prijatelj?"

"Jaz?" je vzkliknil Nikolaj.

"Koliko časa že sanjam o tem, da bi kar na vozu plaval po vo-di!"

Na onem mestu je bil breg si-cer precej strm, a vendar pri-praven, da pravijo kubitko v vo-do. Konj jo je vlek do vode in kmalu sta oba plavala na po-vršju reke. Tudi Serko jo je pogumno rezal za vozom.

Potniki so se iz previdnosti sezuli in stali v kubitki. Zaradi mehov jim voda ni segala niti do gležnjev.

Mihael Strogov je prijel za vo-jke in po navodilih Nikolaja ravnal konja v poševni smeri. Posebno je pazil na to, da konj od deročega toka ne bi preveč trpel in se utrudil. Dokler je kubitka plavala z vodnim tokom, je šlo vse po sreči in že čez ne-koliko minut je krasnojarsko ob-režje ostalo za njo. Obrnila se je proti severu in že tedaj se je dalo sklepati, da bo prišla na ono stran daleč pod mestom. To-da kaj za to?

Vkljub zasilnemu plavu bi bi-li prišli čez Jenisej brez posebnih težav, ako bi bil tok reke enakomeren. Toda po peneti se površini reke se je, žal, križalo več vrtncev. Mihael Strogov se je trudil, kolikor je mogel, da bi se jim izognil. Zaman. Vrtinci so kubitko nevdružno gnali v enega izmed lijakov.

Nevarnost je bila velika. Voz se ni pomikal več v poševni smeri proti vzhodnemu obrežju, tu-di ni več plaval s tokom, ampak se je vrtel z neznansko brzino in se nagibal proti središču vrtin-ca kakor jezdec na majhnem okroglem jahališču. Konj je ko-maj še molil glavo iz vode; vsak hip je bil v nevarnosti, da se za-duši v vrtincu. Tudi Serko je moral poiskati zavetja v kubitki.

Mihael Strogov je vedel, kaj se godi. Čutil je, da se vrti po krogu, ki se je polagoma zoževal in ki mu ni mogel uiti. Črnil ni niti besedice. Želel je samo videti nevarnost, da bi se ji tem-laže izognil. Nemogoče!

Tudi Nadja je molčala. Z ro-kami se je prijala za ogrodje ki-bitke, da ne bi padla, kajti voz se je vedno bolj in bolj nagibal proti središču lijaka.

Kaj pa Nikolaj? Ali s eni zavedal resnega položaja? Ali je bil tako brezčuten in maloma-ren, ali pa tako pogumen, da je

preziral nevarnost? Ali mu je bilo življenje brez vrednosti in ga je imel kakor iztočani za "petdnevno bivanje v gostišču," ki ga — hočeš nočeš — moraš zapustiti šesti dan? Bodi si ka-lilanskem krogu. Ta sicer bo-gata dežela je bila tedaj prazna. Vseposod zapuščeni trgi in vasi. Nikjer sibirskih kme-tov, po večini z značilnimi slo-vanskimi potezami na obrazu. To je bila puščava, in sicer zato, ker je tako velel carjev ukaz!

Vreme je bilo lepo. Zrak se je ponoči že toliko ohladil, da ga je podnevi solnce le težko ogre-lo. Bližali so se pač prvi sep-tembrski dnevi in solnčni lok nad obzorjem se je vidno krajšal. V teh precej severnih kra-jih je jesen zelo kratka, četudi ne segajo čez 55. vzporednik, ki drži skoz Edinburg in Kodanj. Včasih tu nastopi zima celo kar neposredno za poletjem. In te prezgodnje sibirske zime so zelo hude. Večkrat se primeri, da ži-vo srebro v toplomeru zmrzne, to se pravi, da mraz doseže skoraj 42 stopinj pod ničlo. Povprečne temperature 20 stopinj pod ničlo so ljudje popolnoma navajeni.

Vreme je bilo torej za potnike ugodno. Bilo ni ne viharo ne deževno. Vročina je bila zmerna, noči pa hladne. Nadja in Mihael Strogov sta bila zdrava in sta polagoma pozabila na svo-je prejšnje napore.

(Dalje prihodnjic)

Duhoborci so bili radi na-gote obsojeni

Nelson, British Columbia, 10. maja. Tu so obsodili 84 moških in 34 žensk, ki so se nagi udele-žili parade v javnosti, vsakega na tri leta zapora. Ljudje pri-padajo verski sekci duhoborcev.

Poznan delavski vodja Thomas preminul

Paris, 10. maja. Tu je pre-minul Albert Thomas, poznani-žili parade v javnosti, vsakega na tri leta zapora. Ljudje pri-padajo verski sekci duhoborcev.

OSMO POGLAVJE

Zajec prekrži pot

Mihael Strogov je mogel končno upati, da ima do Irkutska pristo pot, ker je prehitel Tata-re, ki so se mudili v Tomsku. Ko bi emirjeva vojska dospela v Krasnojarsk, bi v zapuščenem mestu ne našla prav nobene lad-je, da bi se mogla prepeljati na drugo stran Jeniseja. Zaradi tega bi se zakasnila zopet za ne-kaj dni, kajti le z največjim tru-dom bi mogli premostiti reko in priti na drugi breg.

Carški sel se je od trenutka, ko se je srečal z Ivanom Ogare-vim v Omsku, tedaj prvič čutil bolj mirnega, ker je smel upati, da ga na potu do cilja ne bo za-drževala nobena nova ovira.

Kubitka je prevozila v pošev-ni smeri proti jugovzhodu kakih petnajst vrst in prišla zopet na dolgo cesto, ki je držala čez ste-po.

Glavna sibirska cesta je, ka-kor se splošno sodi, vprav med Krasnojarskom in Irkutskom najboljša. Po ravnih in glad-kih tleh teko vozovi mirneje in pred pekočim solncem varuje

potnike gosta senca smrekovih in cedrovih gozdov, ki rasto ob cesti in se raztezajo do sto vrst daleč. Tu ni več stepe, ki bi se-gala v neizmerno daljavo, in bi se obzorje stikalo v nehom v ve-lilanskem krogu. Ta sicer bo-gata dežela je bila tedaj prazna. Vseposod zapuščeni trgi in vasi. Nikjer sibirskih kme-tov, po večini z značilnimi slo-vanskimi potezami na obrazu. To je bila puščava, in sicer zato, ker je tako velel carjev ukaz!

Vreme je bilo lepo. Zrak se je ponoči že toliko ohladil, da ga je podnevi solnce le težko ogre-lo. Bližali so se pač prvi sep-tembrski dnevi in solnčni lok nad obzorjem se je vidno krajšal. V teh precej severnih kra-jih je jesen zelo kratka, četudi ne segajo čez 55. vzporednik, ki drži skoz Edinburg in Kodanj. Včasih tu nastopi zima celo kar neposredno za poletjem. In te prezgodnje sibirske zime so zelo hude. Večkrat se primeri, da ži-vo srebro v toplomeru zmrzne, to se pravi, da mraz doseže skoraj 42 stopinj pod ničlo. Povprečne temperature 20 stopinj pod ničlo so ljudje popolnoma navajeni.

(Dalje prihodnjic)

Duhoborci so bili radi na-gote obsojeni

Nelson, British Columbia, 10. maja. Tu so obsodili 84 moških in 34 žensk, ki so se nagi udele-žili parade v javnosti, vsakega na tri leta zapora. Ljudje pri-padajo verski sekci duhoborcev.

Poznan delavski vodja Thomas preminul

Paris, 10. maja. Tu je pre-minul Albert Thomas, poznani-žili parade v javnosti, vsakega na tri leta zapora. Ljudje pri-padajo verski sekci duhoborcev.

OSMO POGLAVJE

Zajec prekrži pot

Mihael Strogov je mogel končno upati, da ima do Irkutska pristo pot, ker je prehitel Tata-re, ki so se mudili v Tomsku. Ko bi emirjeva vojska dospela v Krasnojarsk, bi v zapuščenem mestu ne našla prav nobene lad-je, da bi se mogla prepeljati na drugo stran Jeniseja. Zaradi tega bi se zakasnila zopet za ne-kaj dni, kajti le z največjim tru-dom bi mogli premostiti reko in priti na drugi breg.

Carški sel se je od trenutka, ko se je srečal z Ivanom Ogare-vim v Omsku, tedaj prvič čutil bolj mirnega, ker je smel upati, da ga na potu do cilja ne bo za-drževala nobena nova ovira.

Kubitka je prevozila v pošev-ni smeri proti jugovzhodu kakih petnajst vrst in prišla zopet na dolgo cesto, ki je držala čez ste-po.

Glavna sibirska cesta je, ka-kor se splošno sodi, vprav med Krasnojarskom in Irkutskom najboljša. Po ravnih in glad-kih tleh teko vozovi mirneje in pred pekočim solncem varuje

Naznanilo

Članice dr. sv. Cecilije št. 37 S.D.Z. so prijazno vabljeni na sejo, 11. maja, ob 8 uri zvečer. Obhajale bomo šesto obletnico našega društva. Po seji se bo pa vršila zabava. Torej ste vse prijazno vabljeni, da se udeleži-te te važne seje. Obenem vas moram tudi opozoriti, zlasti ne-katere članice, da redno plaču-jejo. Vse se preveč zanašate, da se bo za vas zakladalo. Vprašam vas, kje bom pa vzela denar? Ene skrbijo, da imajo redno pla-čano, druge pa rade odlašajo. Vsem tem bodi povedano, da se odslej naprej za nobeno ne bo založilo iz društvene blagajne. To je bil strogi sklep zadnje se-je. Katera v resnici ne more pla-čati, naj se zgasi na društveni seji, da se znam ravnati, druga-če pa se bom ravnala, kot je skle-nila zadnja društvena seja. Ka-tera bo suspendirana, mora kriv-do sama sebi pripisati, ne pa društveni tajnici. Upam, da bo-ste vpoštevale vabilo za sejo in opomin, katerih se tiče. S se-strskim pozdravom — tajnica.

(111)

Slovenska šivilja

se priporoča slovenskim ženam in dekletom za izdelavo moder-nih oblek. Ravno sedaj smo do-bili lepe, najnovejše vzorce. Ja-ko poceni.

Ivanka Marinček

975 E. 74th St. (114)

Naprodaj je

slovenska mesnica in grocerija. Jako poceni. Zelo ugoden pro-stor. Pokličite KEnmore 3153. (X)

Stanovanja se oddajo

eno po tri sobe, eno po štiri so-be, eno pet sob. Jako poceni rent. Vprašajte na 1011 E. 64th St. (x100)

Priporočilo

Podpisani vljudno vabim Slo-vence, da kadar so na potu z av-tomobilom za izdelavo moder-nih oblek. Ravno sedaj smo do-bili lepe, najnovejše vzorce. Ja-ko poceni. Zelo ugoden pro-stor. Pokličite KEnmore 3153. (X)

A. Gorup

75 Townsend Ave.

Norwalk, Ohio

(May 4.11.18.)

NE ODLAŠAJTE VEČ!

Ako želite potovati v staro do-movino udobno in v prijetni družbi, tedaj se takoj priglasite za skupno potovanje na parniku

BERENGARIA

ki odpluje iz New Yorka dne 15. junija. Cene kartam so zelo znižane . . . parnik eden izmed največjih . . . velike prostorne kabine . . . razne ugodnosti za potnike . . . August Kollander spremlja potnike od Clevelanda do Ljubljane . . . nikakih nepri-lik z prtljago . . . nobenih skrbi z potnimi listi . . . nikakih stroškov v New Yorku . . .

Zgласite se takoj pri:

AUGUST KOLLANDER COMPANY

(Prej J. L. Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

Kongresnik La Guardia je prinesel pred senat cel kov-čeg dokazov, kako se je na newyorški borzi umetno dvigalo cene raznim delnicam.

Največji ameriški raketir, Al Capone, je končno za zidovjem jetnišnice, kjer bo se-del dolgih enajst let.

MARIJA KUMIČIČ:

Zle slutnje

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Mar je vaš narod pesniški? Je li to mogoče?"

Bianca je tužno stisnila rame na ter dejala, da se take pesmiče porajajo v njeni domovini, kakor bi se rodile v zraku. Pojavljajo se na ustih naroda, kakor da jih je veter nabral v noči po gozdovih ali jih nalovil na morskih valovih, ali kakor da so prišle z žuborenjem potokov, ki skakljajo z mramornatih brd. Kakor milo cvetje, ki na skali širi svoj opojni vonj, da zazori v seme, baš tako nastajajo pesmi v moji domovini. Katera roka je uspala to seme? se za gleda Bianca v Loredana ter čaka odgovora.

"Srečen narod!" vzdihne Loredan, divje se na skrivnem umetnosti mlade pesnice.

"V moji domovini že od pradednih časov neprestano odmeva pesem preko cvetočih poljan. Edini spomin, ki mi je ostal na mojo domovino, je pesem. Ne prestanto se oglašja v mojem srcu, sedaj glasneje sedaj tišje."

Giovanni Loredan jo je prosil, naj še poje, a ona mu je uslišala željo. Pevala je narodne pesmi spremljajoč se z narodnim godalom — lutko.

Ko je nehala, je Loredan vstal, da se pošeta v vrtu. Globoko ganjen Biancinoga petja si je zazelel samote. Med gredicami vsebarvnega cvetja je šel do lavorjevega gozdiča, kjer je spletel iz drobnih vejic venec, da ga po davnem grškem običaju v znak hvaležnosti pokloni oni, ki mu je tako osladila nekaj nepozabnih ur. Čim je izginil, je položila Bianca godalo na kamenito ograjo ter skočila k Malipieru, sladko gostolec: "Dragi moj!"

Smehljajoč jo je Malipiero privel na svoja prsa ter poiskal zopet nje ustne. Bianca je ovila svoje bele, polne roke okoli njegovega močnega vratu, kakor da ga ne izpusti nikdar več, zagledala se mu v oči ter sramežljivo vprašala: "Zakaj prihajaš tako redko k meni?"

Malipiero jo je pobožal po baržunastem licu ter dejal: "Posli, duša draga, posli. Državna služba omejuje mojo svobodo. Ti veš, da odpremljamo mornarico. Kmalu bom zaplul na Osmanlije. Ne ostaje mi časa za sladke sestanke."

"Za me nimaš časa?"

"Nimam, duša, kolikor bi želel!"

"A kaj bo z mojimi pesmimi?"

"Vedno bodo odmevale v mojem srcu. Ljubše so mi od veličastnega Dantejevega speva. Tam zunaj jih bom pogrešal."

Biancine oči so se orosile, zakrije svojo nežno glavičo v njegovo široka prsa, krčevito stisne roko okoli njegovega vratu ter zašepeta: "Tam zunaj? Zopet boš odjadril? Grozni človek, zopet se boš poškrbilo s krvjo, kakor tedaj, ko si me obrnil noža pašinih slug. Tema mi postaja pred očmi, kadar mislim na te vaše strašne vojske!"

Bianca se je vsa tresla, a Caterino jo je poljubljal, mireč jo: "Ne brigaj se, zlato, za naše moške posle. Državne ladje ne bi mogla krmiti z milino in ljubkostjo pesmic. Do vsakega nedostopnega vrhu se moramo popenjati preko grebenov, a tako vspenjaje povzročajo znoj in krvi! Raje se raduj z menoj, ker nekaj velikega bom storil za Venecijo!"

Malipieru so odsevale oči radosti. Medtem ko ji je on božal lica, ki so žarela njegovih vročih poljubov, je dejala ona: "Morebiti imaš prav."

Zagledala se je v daljavo preko zelenja, kjer je ležala zavita

v meglice Venecija. Med raznolikimi črnimi strehami mramornatih palač je stal glasoviti stolp sv. Marka. Bianca je okrenila nato lice k svojemu prijatelju, iz oči ji je odsevala tajna žalost.

"Kaj ti je, angelj? Kaj pomenijo te solze?" jo vpraša Caterino.

"Bojim se, dragi, da ti mnogo, mnogo bolj ljubiš slavo nego mene."

Malipierovo čelo se zgubanči, pa pravi trpko: "Norčica, mar še vedno dvomiš o moji ljubezni? Mar si tako hitro pozabila, kar sem storil zate?"

"Nisem, nisem," je dahnila Bianca ter položila glavo na njegovo ramo.

"Se li še spomniš kamena?"

"Svetnikovega očesa? Da. Oprostite mi, jaz sem še vedno otroška. Ti si storil vse, da rešiš moje življenje, ker me ljubiš. . . Nu, pogled: dokaz tvoje ljubezni, oni čudotvorni kamen, nosim vedno na svojem srcu. Od tu ne bo nikdar izginil!"

"Pri sebi ga nosiš? Mar si ponorela?" jo ukori Malipiero.

Bianca si brž razpne gornje zapone na prsih, privleče iz nedrj zlati verižico, na kateri je bila obešena zelo mala, umetniško iz zlata kovana škatljica. Mladenka jo odpre, a iz nje se zažari prekrasen safir. Položi ga na dlan in, smehljajoč se, ga pokaže Caterinu: "Glej, ali spoznaš v njem čudodelno svetnikovo oko?"

Malipiero, odgovori rezko: "Da, da — vendar skrivaj ta kamen. Pregarja me njegov odsev! Mislim, da me je ona stara vedeževalka zapeljala s svojim prerokovanjem. Ona me je napotila na grdo skrunitev!"

"Na skrunitev?" se prestraši Grkinja.

"Da, ti si bila že na potu k ozdravljenju, ko mi je ona prisegla, da ti lahko samo svetnikovo oko prinese rešitev."

"Caterino," krikne Bianca. "Mar ti je žal?"

"Ni mi, ni!" zamolklo odvrne Caterino. Pred očmi je videl ono črno težko noč. O, nikdar je ne bo pozabil! Zopet je videl notranjščino cerkve sv. Marcijana, zavito v neprijetno temnico, a skozi to temico je mrko sijala rudečkasta luč, ki je gorela pred oltarjem. Skozi gluho noč je vejal hladen puh. A on, Caterino Malipiero, se je skrival kakor tat v mraku, plazil se po cerkvi, odgrnil zastor, tipal naokoli ter zatipal svetnikovo oko. Izza pasu je potegnil damaščansko bodalo, zadržal v sebi vsak čut groze ter oskrunil kip, izbil mu desno oko. . . Zatem se je kakor tat izmaknil iz cerkve ter skočil v tujo gondolo. . . Tako se je poigral z usodo, radi njenih čarnih oči in rudečih vročih usten, s katerim ga je terala goreča ljubezen.

Tedaj je bila Bianca napadla huda groznica. V vilo je pripehljal iz Benetk starega zaupnega zdravnika, a vsa njegova znanost ji ni mogla pomoči. Biancina bolezen je postajala huja od ure do ure. Caterino se ni ganil od nje — niti v ladjedelnico ni hodil. Nihče ni vedel, kje je, niti Loredan. Z njim je bil samo stari, zvesti Fazzaro. Njemu je odkril jad svojega srca in strah za ljubljeno mladenko. Kadar je Caterino sedel ob postelji bolnice, tedaj je Fazzaro stražil pri vratih. Ako je potreboval Caterino glasnika, da izvrši njegove naloge, ga ni bilo boljšega, nego stari sluga. Nekega dne je stopil iz sobe Caterino, mrk in zlomljen, ter zamrmral zvestemu slugi: "Fazzaro,

na to hišo je padlo zlo."

Fazzaro pa ga je začel nagovarjati, naj bi šel k neki stari vedeževalki, h kateri se dan za dnem zatekajo člani prvih benetških obitelji. Malipiero je sicer dvomil o moči čarovnij, vendar pa je nekega dne tajno privedel vedeževalko k Bianci. Stara čarovnica je dolgo držala v svoji roki grozničavo, vročo levico bolnice, zatem pa se je okrenila k Malipieru, ki je nestrpno stal za njo, in dejala tiho: "Samo ena stvar lahko prežene bolelost. . . svetnikovo oko."

"Naj li Bianco peljem v Benetke?"

"Ne, nikakor. Ona je poganka. Desno svetnikovo oko pripravite k njenemu ležišču."

"Čarovnica, ti noriš!" je kriknil Malipiero.

"Govorim resnico, čisto resnico," je odvrnila vedeževalka.

Bianca je čula razgovor, pogledala prosoje Caterina ter z nado na ozdravljenje zaprosila: "Prinesi mi oko, da ozdravim!"

"Ne zahtevaj, kar je nemogoče!"

Bianca je pobledele in tužno šepetala: "Caterino, ti me ne ljubiš! . . . Idi, da umrem! . . ."

Vedeževalka se je povrnila v Benetke. Eno uro kasneje je šel tudi on. Bianco je pustil pod nadzorstvom Fazzara ter se izgovoril, da mora biti jutraj v Benetkah radi mornarice. Ono noč je bilo izvršeno bogoskrunstvo, a tatu v rudečem plašču, onega istrskega ribiča niso našli.

Svetnikovo oko je vrnilo Bianci zdravilja, a oskrunjenje je bilo razkrito šele prilikom slavnosti v cerkvi.

Sedaj je kazala Bianca na svoji dlani ugrabljeno oko, smehljajoč se, medtem, ko je on občutil griz svoje vesti. Bilo mu je, kakor da ne more od onega časa več Bianco tako poljubljati in ljubiti, kakor pa pred oskrunitvijo svetnika. Neka tajinstvena senca je legla med njiju. Malipiero je vedel, da se je vse mesto zgražalo nad tem bogoskrunskim dejanjem. Verni Fazzaro mu je pripovedoval, čim se je vrnil iz cerkve. Tudi on sam je proklinjal kletega razbojnika, ki je zakrivil, da se mu grda brazgotina ne more zaceliti. Zaman ga je skušal Caterino pomiriti. Malipiero se je s silo otresel pogubnih misli. Saj bo s svojimi slavnimi čini za Venecijo desetkrat poplačal svoje grešno dejanje. . .

Bianca spravi safir zopet v zlato škatljico, skrije ga v nedrjih ter se prestrašena zagleda v njegov mrki obraz. On pa jo objame ter pravi: "Duša, niti ne slutiš, da nosiš svojo smrt s seboj! Čuvaj, da nihče ne vidi tega kamena!" "Ne boj se — nikomur ga ne pokažem! Čuvala ga bom kot najdragocenejši zaklad, kakor dragega moje sreče!"

"Vreči bi ga morala od sebe, poganka! Ne pozabi, da živimo v Benetkah in da je udarjena na vsakega cena, ki se tehta z

zlatom. Uteži pa so: izdaja ali uničenje!" Lepa mladenka pa mu položi roko na usta in pravi: "Molči, dragi, molči! Sicer bi morala misliti, da ti je žal, ker si me vzljubil. . . Čuj, zdi se mi, da se Loredan vrača."

Po potu se je v resnici vračal Loredan. Prehodil je senčnati vrt vzdolž in počez, ter sedel od časa do časa na kako klopico, da se divi mramornatim umetninam. Ta vila, v bujnim zelenju, ločena po tihih vodah lagune od buke in vretja velikega pomorskega mesta, je bila kakor stvarjena, da krije v sebi sladko tajno skrite ljubezni.

Loredan se je lahkkih korakov popel po stopnicah na verando ter položil lovorjev venec, ki ga je splel v vrtu, na Biancino glavo. Ona pa se je temu daru zvonko in pristrčno nasmejala. Vendar pa ji ni bilo ljubo, ko je Loredan — pa četudi nerad — začel opominjati prijatelja, da je

Governor Franklin D. Roosevelt, ki ima mnogo upanja, da bo imenovan predsedniškim kandidatom.

Papeški delegat, kardinal Lauri, ki ga bo zastopal na evharističnem kongresu na Irskem, 22. do 26. junija, letos. Pričakuje se preko enega milijona udeležencev.

OZDRAVIL OČETA REVMAZMA

J. F. Kótrich, zobozdravnik, 934 Center St., soba 706, Chicago, Ill.

poroča, da njegov oče, ki je trpel na revmatizmu veliko let in je potrošil nad \$1,500 z zdravljenjem, je dobil predpis nekega starega zdravnika iz Dunaja, kateri je ustavil bolečine popolnoma. Ker pozna trpljenje, ki ga ta bolezen povzroča, Dr. Kotrich pravi, da z veseljem pošlje vsakomur ta predpis onim, ki trpe na revmatizmu in mu pišejo ponj. Nobenih stroškov in ne obveznosti.

Vabilo na KONCERT ZBORA "ZARJA"

KI SE VRŠI

V NEDELJO, 15. MAJA, V S. N. DOMU

Pričetek ob 7:30 zvečer

PAZITE NA PROGRAM V PETKOVI ŠTEVILKI

BARVA

Tem potom vam naznanjamo, da dobite pri nas vedno najboljšo BPS barvo, kakor tudi olje in Dutch Boy White Lead, trdega ali nove vrste mehkega, ki rabi manj olja — po znižanih cenah.

BARVARSKI KONTRAKTORJI. POZOR! Posebno nizke cene za vas, ki kupite več blaga skupaj. Zglasite se pri nas za naše cene, predno kupite drugje. Ne pozabite na našo letno demonstracijo za BPS barve, ki se vrši

V petek in soboto, 13. in 14. maja

Ta dva dneva dobi vsak, ki pride v našo trgovino en vzorec barve brezplačno. (Otrokom se barve ne bo dajalo). In za vsak nakup za \$1 in več, dobi vsak listek in če bo srečen, dobi pet galon BPS barve za hišo, drugi pa dobi eno galono najboljšega BPS varniša brezplačno; srečni bo zvedel 9:30 v soboto zvečer.

Naše geslo je: PRVE VRSTE BLAGO PO NAJNIZJIJ CENI! Posebno: 10% popusta na vseh barvah in varniših, kakor tudi na čopičih, kupljenih na dan demonstracije, 13. in 14. maja.

Posebno za samo dva dneva

Stroj za rezanje trave, št. 16, noži imajo ball bearings, samo \$4.95

50 čevljev cevi za škrofljenje, s kolesom, samo \$4.75

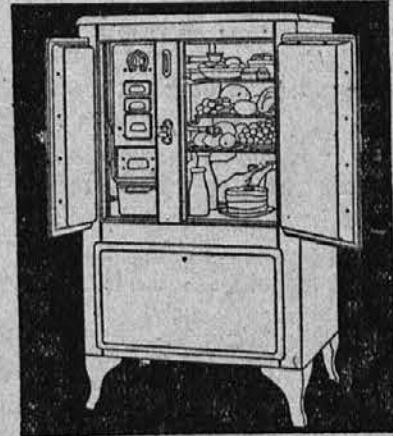
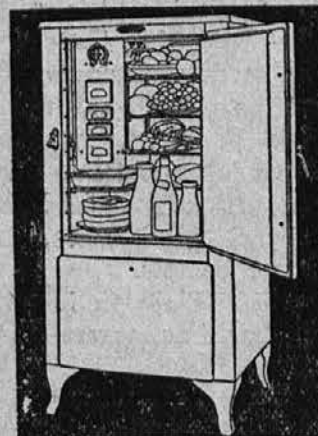
Mrežnata, kombinacijska vrata, 2-8x6-8, samo \$4.95

Grdina Hardware

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO

6127 St. Clair Ave. ENdicott 9559

Odprto vsak dan od 8. do 8. ure.

Postojte, pogledajte in poslušajte

in izbrali boste enega izmed

1932 Copeland modelov

Vi hočete imeti vse udobnosti in priprave, katere je moderno inženirstvo iznašlo, ko si nabavite električno ledenico. Našli boste — vse — v novih 1932 Copeland modelih, katere sedaj kažemo. Našli boste priprave predmete, katere vam more podati samo Copeland — skupno z vsemi drugimi v enem kabinetu. Ti novi Copeland modeli so bili zgrajeni z standardom za vašo priročnost — ki odgovarja potrebi gospodinje. Takoj ko boste pregledali Copeland ledenico, boste vedeli, da je to ledenica, ki bo največjega pomena za vas v vašem domu. Tu se dobi model za vsako hišo — od majhnega apartamenta, do velike palače — po raznovrstnih cenah — izvedli boste, da lahko postavite 1932 model v vašo hišo še jutri — tako majhno vplačilo se takoj zahteva, toliko časa se da za odplačilo ostale svote. Pridite še danes in poizvedite, kakšne prednosti ima ta ledenica.

VSE COPELAND LEDENICE SO GARANTIRANE TRI LETA

ANTON DOLGAN

15617 Waterloo Road

KENmore 1299